

TΗ δε παῖς ἐπου, μίωνε, καὶ τὸ αἷμα εἰσισών.
Τάχα
Ταῦ οὐδεὶς πόρειν ἀστάτον. τῇ πόλει γένηται πόλιον.
Ευλαβεῖν τὸ αἷμα εἰσισών, αὖτις μειωθεῖτε,
Εἴπεις οἵδιον δῆποι πέτερπταγούς οἱ τὰς απονθατούσας
φέρειν.

HAc sequere me omnis, perseguere, & de-
viro hoc ex omnibus
Scitare viatoribus. nam dignum ciuitate erit:
Vt virum prendamus istum: sed agite, mihi δὲ
stendite
Si quis nouit, quod se se iste cum federibus ver-
terit.

Σχόλια. Τῇδε πᾶς ἔπει. Γεντεῦθεν παραβίτια γίνεται.
Χροῦ ὁν συμπληροῦσιν οἱ Αχαρνεῖς. περιέγνωτο δὲ
σωτήρως μὲν αὐτοῖς μείωντες τὸ Αμφίθεαν πανταῖς
ποιοπάθειον πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. γέργαπο δὲ
τὸ μέτρον προχαιρεῖν, πρόσφορον. τῷδε διωκτῶν γερόν-
των απειθεῖται δὲ ποιεῖν εἰώθασιν οἱ τόμοι δραμάτων
ποιηταῖς κωμικοῖς τραγικοῖς, ἐπειδὴν δὲ ρομαιώταις
τοὺς χορούς, ἵνα δέ λόγος σωτερέχῃ πρὸς φαντάτι. Καὶ δὲ
τῇδε ποιητικόν διετί θερρύμα. Κατέτα τὸν πόλειν
ἔχει τὸν πόλειν δέ τοι τοῦ προτίτου θερρύμα. Καὶ
ταῦτα, τῆς τροπῶν τοῖς αἴτιοις δέ τοι τοῦ προτίτου
τοὺς φοροπάθειας τῶν αἵτινας ποιητικούς, οὐτοις
τοὺς φοροπάθειας τοῖς αἴτιοις, αἴτιοις δέ τοι τοῦ προτίτου
τοὺς φοροπάθειας, οὐτοις δέ τοι τοῦ προτίτου τοῦ προτίτου
τούτων, κατατελεῖται, καταπλιπτεῖται τέλεται
τούτων, καταφύρεσται τὸν μέσον. Ομηρος
ΙΛ. α.

Τῇδε δέ ποτε θερρύμα προστάτικόν. Κύλιον, τῇδε
τοῖς οἶνοις. (ΒΙΣΕΤΥΣ.)

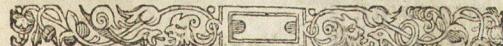
Τὸν δέ τοῦ πληθωρικοῦ σώφρον τίταν. τῆτε τοῖς
κορώναις εἰσιν. εἰσέρχεται γάρ οἱ χρόνοι διωκτῶν τὸ Αμφίθεαν.
καὶ εἴτις μεταβολίκον μέλος εἰς δύναμον δικτιών μενοστροφί-
κον. ἀλλὰ μὲν προτίτου, οὐτοις δέ τοι τοῦ προτίτου προτίτου
τούτων, καταπλιπτεῖται, αἴτιοις δέ τοι τοῦ προτίτου τοῦ προτίτου
τούτων, καταφύρεσται τὸν μέσον. Ομηρος
ΙΛ. α.

Τῇδε δέ τοῦ πληθωρικοῦ σώφρον τίταν. τῆτε τοῖς
κορώναις εἰσιν. εἰσέρχεται γάρ οἱ χρόνοι διωκτῶν τὸ Αμφίθεαν.
καὶ εἴτις μεταβολίκον μέλος εἰς δύναμον δικτιών μενοστροφί-
κον. ἀλλὰ μὲν προτίτου, οὐτοις δέ τοι τοῦ προτίτου προτίτου
τούτων, καταπλιπτεῖται, αἴτιοις δέ τοι τοῦ προτίτου προτίτου
τούτων, καταφύρεσται τὸν μέσον. Ομηρος
ΙΛ. α.

B δημέμητρον, καὶ τὸν δέδοσον καὶ δέκατον, δέ-
κατον δέκατον. ταῦτα δὲ πάλαι, τείρροντα. Καὶ τὸ αἷμα πα-
θάνεται οὐδέ τις δέδοσος θυμονυάρις τοῦτο, δέδοσος
μοι εἴνεται μέγα.

B I S E T U S. Τὸν δέδοσον παθάνεται δέδοσον τὸ πα-
θάνεται οὐδέ τις δέδοσος παθάνεται τοῦτο τὸ
αἷμα δέδοσον εἰπειν. τὸ δέδοσον παθάνεται οὐδέ τις δέδοσος
τοῦτο εἴπειν. Μέγα, λέγω, οὐδέποτε τὸ παθάνεται εἴπειν
τὸ δέδοσον, καὶ ηρωτάνε, αλλὰ μᾶλλον τὸ αἴγρωμα, καὶ
λέγειν.

S χόλια. Ευλαβεῖν τὸ αἷμα. διδάσκειν δὲ δεῖται
τὸ συλλαβεῖν, παλαίτον τοῖς αρχαῖς. πρὸς γάρ δέδοσον
πλήσιον δέδοσον καὶ δέκατον. εἰ μὴ γάρ πρὸς αἵτιατι-
καὶ δέκατον δέδοσον παρείσησται τοῦ
συλλαμβανούσας, παντεργάταν δὲ τοῦ συλλαμβανούσας
ωστερὸν Καὶ δημοσάντης εἰς τὸ Κύρον Μετίδιον, εὐχὶ συλ-
ληφόμενα αὐτὸν. εἰς τὸ δέδοσον δότινον, σημαντεῖ φιλίαν
καὶ συμπαχίαν. οὐδὲ Ιστρατης οὐδὲ Παρανέσεος. οὐδὲ
Επίκαιον οὐδὲν συλλαμβάνειν οὐδὲν τὸ σωμαγωνο-
τούσιν, επάγει γόνια καὶ τὸ παρόντα καρόντα σωμαγωνο-
τούσιν. καὶ δημοσάντης εἰς παρόντα φιλαπτικῶν. Εἴτις
οὐδὲ δέδοσον τετραπλάσιον. Αἵτια καὶ παθάνεται εἰς δέκατον
καὶ σωταξία, τὸ δέ δέκατον εἰς παθάνεται, οὐδὲ πέφαγμα, αλ-
λὰ τοῦ γάρ δέδοσον γάρ πεπαδέμενος παραπομβούσιον ἄν-
τις εἰσισῶν.

ΣΤΡΟΦΗ ποίησις.

Hμ. Ε Κπέφαλον γένεσι
Φεγύδος οίμοι τάλας,
Τῶν ἐτρέψατο οἷμόν.
Οὐκ αὐτέπειτας γένεσι
τησσάρος οὗτος φέρειν
Ανθείνοντος πορτίου
Ηκολαθοῦν Φαύλαν γένεσιν,
Ωδε φαύλως αὐτὸν
Σπονδοφόρος οὐδέποτε δι-
ωκόμηρος, οὐδὲ φυγόν.
Οὐδὲ αὐτὸν φέρειν αὐτὸν.

Σχόλια. Τῶν ἐτρέψατο οἷμόν. Καὶ δέπολιτον οὐδὲ τρέ-
πομοι δοκεῖν σφόδρα γάρ Απίκην οφράτες. λειτεῖται γάρ
τὸ δέκατον τὸ πατέτον οὐδὲ τρέπειν ποιεῖν αὐτοῖς πεπο-
νκει, λέγοις δὲ καὶ σὺν τῷ πατέτοντα σώματοι τὸ τύχος. μανά-
ειος τὸ εἶμα τοποθετεῖται. Οὐκ αὖτε εἴτις νεοτίτος. Καὶ μέν
χρός σωτείτον εἴτις αὐτὸν καὶ εἴτις δὲ τοῦ γεροντος.
πάντας δὲ εἴματαλος δέ μη πατέτοντα σώματα εἴμασιν (ετοι μερόντα)
τῶν τρόπων καὶ λόγων. τρόπωνς μέν δέ τοι πατέτοντα σώματα
γάρ εἰναι τὸ τρέπειν εργάτων τέσσαραν οὐσίαν. τοιούτος οὐ-
μένης γάρ δέ τοι πατέτοντα σώματα εἴτις δέ τοι πατέτοντα σώματα
καὶ παλαιόν, εἴτις ήττωσιμόν. πάντα τάχη στοντα σώματα.

E V git, euanuit,
Transit, və mibi,
O meos hos dies.
Non hic ita me, virum adhuc:
(Qui graue gerens onus
Ponē carbonibus
Consequabar Phayllum in fuga)
F Segniter cum suis
Fæderibus, in fugam agitatus, ita;
In quo, me effugeret:
Non ita leui exiliret pede.

ρυθμόλος Επτάρω. οἱ μέν εἰσιν Ομηρος, οἱ ρωτήκες αὖτις πρωτεῖ-
καὶ πατέτοντα σώματα μέμνητο. Λειτοφάγος δὲ οὓς ματείους αὐτοῖς πα-
τέτοντα σώματα μέμνητο, πεπονκειεῖν ἄνθρακας καὶ πορτίον
βασιλομένα. Ταῦλλον, οὐδὲ πατέτοντα σώματα μέμνητο, οὐδὲ πατέτοντα σώματα
οὐδὲμερον. Καὶ μὲν πατέτοντα σώματα εἴφενται πατέτοντα σώματα
πέντε πεντάτοντα σώματα. Πέντε δέ τοι πεντάτοντα σώματα πατέτοντα σώματα
δίπικεν δέ τοι πεντάτοντα σώματα πατέτοντα σώματα.

Εγένετο δέ τοι πεντάτοντα σώματα πατέτοντα σώματα.